

[Kjær Rasmussen.]

kendt af tingets medlemmer. Hidtil har vi stemt imod landbrugsstøtten, og det vil vi også gøre denne gang.

Der er dog en enkelt ting i komplekset her, som glæder os, og det er, at der skal foregå en revision af støttelovgivningen allerede i næste folketingssamling. Jeg forstår, at ministeren vil nedsætte et udvalg bestående af en ekspertgruppe, som skal søge at hitte ud af, hvordan man laver en mere langsigtet landbrugspolitik. Nu er det jo ikke så længe siden, vi her i tinget havde en landbrugsdebat. Jeg tænker på forespørgselsdebatten den 19. marts. Ved den lejlighed ridsede jeg VSs tanker om landbrugets fremtid op og gjorde gældende, at den nuværende produktionsstøtte burde ændres til en støtte, som fremmer strukturlægningen, f. eks. en rentestøtte, der lyses som statsprioritet i ejendommene. Hensigten hermed skulle naturligvis være den, at samfundet derigennem ville få øget indflydelse på landbrugsstrukturen. Disse tanker er langt mere uddybet i mit indlæg af den 19. marts, og må jeg ikke bede den gruppe, som skal nedsættes, om at gennemgå vore forslag fra dengang.

Skulle disse forslag nu være for vidtgående for regeringen — det er de jo nok — så var det måske en idé, om man interesserede sig for det forslag til en ny landbrugsstruktur, som advokat Midtgaard i Brande har fremsendt til tingets medlemmer den 10. marts 1969. Det drejer sig om oprettelse af andelsbrug.

Må jeg afsluttende bede ekspertudvalget gå frem efter den recept, som blev vedtaget her i folketinget den 19. marts. Som punkt 1 undersøger man mulighederne for rentabel afsætning af danske landbrugsvarer, som punkt 2 opstiller man en målsætning for dansk landbrugsproduktion, og som punkt 3 udarbejder man en plan, som i løbet af en kortere årrække tager sigte på at afvikle landbrugsstøtten og gøre landbruget til et selvhjulpet erhverv, som er tilpasset den opstillede målsætning for produktionen. Jeg understreger igen, at denne fremgangsmåde er blevet vedtaget her i salen, ganske vist ikke med ret mange stemmer, og jeg vil da gerne spørge landbrugsministeren, om han vil lade denne vedtagelse være ekspertgruppens kommissorium eller — for nu at sige det på dansk — om landbrugsministeren vil

lade denne vedtagelse være ekspertgruppens arbejdsgrundlag.

Anders Andersen: Jeg skal tillade mig at gøre et par bemærkninger til debatten her om landbrugets forhold. Jeg havde naturligvis håbet, at jeg kunne have gjort det ud fra den forudsætning, at der var opnået enighed i de forhandlinger, der var gået forud med landbruget, sådan at der ikke var opstået den problemstilling, som i øjeblikket hersker imellem landbruget og lovgivningsmagten.

Jeg må erkende rent indledningsvis, at vi naturligvis i landbruget har følt os noget skuffet over den form, som forhandlingsforløbet fik, skuffet på den måde, at vi aldrig på noget tidspunkt nåede frem til reelle forhandlinger om selve beløbsstørrelserne. Vi havde mange forhandlinger, og jeg synes i og for sig nyttige forhandlinger, om indholdet af landbrugsordningerne, og det vil jeg også gerne kvittere for. Selve indholdet i de lovforslag, der er lagt på folketingets bord, er helt i overensstemmelse med de synspunkter, som vi forhandlede os frem til. De ændringer, der er i lovforslagene, havde vi fra landbrugets side på et tidligt tidspunkt givet udtryk for som nødvendige — her tænker jeg på hjemmemarkedsordningerne — idet det stod klart for enhver, at med forløbet af den lange tid, der var gået siden 1962, måtte der en justering til på dette område. Selve indholdet i landbrugsordningerne kan jeg altså give fuld tilslutning til.

Men det, der er problemstillingen, er de økonomiske vilkår og derfor også selve beløbsrammerne, størrelsen af det beløb, som vil blive stillet til rådighed for landbruget.

Jeg beklager meget, på mange måder, den usaglige debat, der føres, når landbrugets forhold drøftes. Det har jo svirret med talstørrelser af meget forskellig karakter; de fleste af dem har været forkerte og har i hvert fald haft en forkert opsætning, og det er i og for sig beklageligt. Man må huske på, at det er et erhverv, og dog stadig væk et stort erhverv, der arbejder på baggrund af de vanskeligheder, der møder erhvervet afsætningsmæssigt, og det gælder i og for sig ikke alene i forhold til fællesmarkedet, men det gælder også i forhold til den manglende koordinering af landbrugsafsætningen inden for EFTA-området. Disse store vanskelig-